

DUBROVAČKU UDRUGA "SVE OSTALO JE GLAZBA" ULAZI U DRUGU GODINU POSTOJANJA

Nisu čudaci, nego umjetnici iznenađenja

Gledatelji SOGovih scenskih kolaža pred sobom nemaju "kanonsku koncertnu formu" jer se uz glumačke uloge glumaca solisti uključuju u scenskim "umetcima" unutar i između izvođenja skladbi

Od početka rujna 2012. do konca rujna 2013., u svojoj prvoj godini djelovanja, dubrovačka udruga Sve ostalo je glazba (SOG) ostvarila je tri samostalna scenska kolaža (Mozart-Bach-Scarlati-Weiss, Šubertijadu i Weltschmerz), dvije koprodukcije (Ljubavni trokut s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom i Mozart kugle s Umjetničkom školom L. Sorkočevića) te je sudjelovala na dvije manifestacije (Europskom tjednu u Dubrovniku i Predstavljanju knjiga Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku).

Scenski kolaži umjesto sjedenja

Scenski kolaži umjesto nepokretnog sjedenja na dvosatnim koncertima s programskom knjižicom u ruci ili gledanju crossover žanra, na koncertnu pozornicu donose igrane scene u kojima kroz priče čistačica, kuharica, knjižničarki, služavki i tome slično, publika donajne informacije o skladateljima i skladbama koje će biti izvedene unutar kolaža. Gledatelji SOGovih scenskih kolaža pred sobom nemaju "kanonsku koncertnu formu" jer se uz glumačke uloge glumaca, solisti se uključuju u scenskim "umetcima" unutar i između izvođenja skladbi. Česta je pojava da SOGove glumce publika na početku doživljava kao čudake koji su upali na koncert. Međutim, kada shvate o čemu je riječ prihvaćaju koncertno-scensku igru i nerijetko aktivno sudjeluju u njoj.

Prvi kolaž Mozart-Bach-Scarlati-Weiss prvi put je pred publikom izveden u atriju palače Sponza u Dubrovniku, pod nazivom Sve ostalo je glazba. S obzirom na uspjeh ovog pilot projekta, pijanistica Ivana Jelača, redateljica Frana Marija Vranković i gitarist

SOGovci su pijanistica Ivana Jelača, gitarist Damjan Bučić i magistrica kazališne režije i radiofonije Frana Marija Vranković

Damjan Bučić osnovao je istoimenu udrugu te su svoj prvi scenski kolaž preimenovali po prezimenima skladatelja koji se u njemu pojavljuju. Projekt nije ostao na samo jednoj izvedbi pa su SOGovci nakon zagrebačke premijere krenuli na ljetnu turneju, koja je počela izvedbom na Lastovu. S ovim kolažem ostvarili su i inozemno gostovanje u Austriji.

Njemački romantizam

Ostatak prve godine djelovanja posvetili su prvenstveno proučavanju glazbe iz perioda njemačkoga romantizma. „Ciklus Romantizam počeli smo Šubertijadom, recitalom posvećenim Franzu Schubertu, donoseći intimnu atmosferu jednog imaginarnog oživljenog bečkog salona, u kakvom su se Šuberti-

jade i održavale. Slijedio je Ljubavni trokut. Tematika koja nas uvijek intrigira, pogotovo kad se radi o dvojici vrlo važnih njemačkih romantičara, Robertu Schumannu i Johannesu Brahmsu, čija je muza, Clara, jednome supruga a drugome neprežaljena ljubav. Ciklus, odnosno trilogiju zaokružili smo pričom o boli, projektom Weltschmerz. Taj je scenski kolaž najsloženiji jer su izvođači bili mladi glazbenici, slikarice i glumice te on donosi kompletan prikaz duha Romantizma kroz citiranje pisama, ispovijesti, recitiranje poezije itd. Svijet 19. stoljeća kroz Weltschmerz zrcalio se na današnje vrijeme.“, navodi Ivana Jelača.

„Mislim da se slušateljima sama glazba na ovaj način može predstaviti u suvremenom izvedbom, uz oživljavanje duha vremena u kojem je nastajala, što je od glazbenog djela neodvojivo, naročito kad se iznose zanimljivosti iz života skladatelja i njihovih suvremenika.“, zaključuje Jelača zahvaljujući se svima koji su podržali projekte SOGa, vjernoj publici i samim sudionicima projekata.

Poučno za publiku

Svaki scenski kolaž poučan je i za publiku, ali i za sudionike i kreatore programa. Frana Marija Vranković tako je otkrila kako su motivi i teme lebdjele i prenosile se s nevjerojatnom lakoćom iz medija u medij. „Zasigurno ste naletjeli na poznatu sliku Caspara Davida Friedricha Lotalica iznad mora magle iz 1818. Nadahnucé za pejzaž Friedrich je pronašao u pjesmi Lotalica Georga Philippa Schmidta von Lübecka, napisanoj 1816. Te iste godine pjesmu je za glas i klavir uglazbio Franz Schubert. Kasnije ju je preradi- vao i danas je najpoznatija njezina treća verzija. No tu nije kraj priče o lotalici. 1822. Schubert je izdao svoju četverostavačnu zahtjevnju klavirsku skladbu "Fantaziju u C duru" ili opisno nazvanu Fantazija lotalice. Inspiriran Fantazijom Franz Liszt transkribirao ju je za klavir i orkestar i klavir četveroručno. Podatci ovako na prvi pogled možda djeluju beznačajno. Međutim, svako pojedinačno djelo nema takvu snagu kao kad pred sobom imate reprodukciju slike, tekst pjesme a s CDa pustite Lisztovu transkripciju Fantazije za klavir i orkestar.“